

Кондратюк Володимир

Вже три з половиною роки минуло, як я успішно закінчив навчання за освітнім рівнем «магістр» в Хмельницькому національному університеті за спеціальністю Філологія, спеціалізація Германські мови та літератури (переклад включно) на факультеті міжнародних відносин і права.

Особисто для мене це був безцінний досвід в плані відкриття того, як можна знати іноземну мову та викладати її. На магістратуру я вступав напевно як і більшість студентів для того щоб отримати диплом. Але... викладачі мотивують, надихають, дисциплінують, показують приклад і тобі стає цікаво і ти вже підключаєшся до конференції, тому що бажаєш знати предмет краще, бажаєш почути про що сьогодні йтиметься. А коли тебе вчить професіонал, я маю на увазі справжній професіонал, тобто людина яка віддана своїй справі і є експертом в тому що вона робить то мимоволі переймаєшся цим. І береш цей досвід собі. І вже використовуй його як забажаєш - вчи інших, займайся графічним дизайном або дроппіпінгом, подорожуй, просто користуйся іноземною мовою; при чому користуєшся уже навіть не з впевненістю а якоюсь внутрішньою спорідненістю з мовою. А коли питають - що закінчував? То з теплотою і гордістю відповідаєш - Хмельницький Національний. Зараз я працюю в школі, був вчителем географії (перша освіта), після магістратури ХНУ став вчителем англійської мови (покликання). Пройшов всеукраїнську сертифікацію вчителів англійської мови. Велике дякую за все! Хочу подякувати ще раз за все, в першу чергу за повагу і, без перебільшення, гарне ставлення до нас (студентів). Як на мене, вимоги у ВНЗ високі, результат цього - високий рівень знань, тобто дійсно гарний результат навчання. Кожен з викладачів тебе зразу підкорює як віддана своїй справі людина, професіонал, у якого ти дійсно багато навчишся і який радий тобі допомогти.

Олександр Василювичу, особлива подяка і пошана. Ваші знання, допомога під час навчання, практик і написання дипломної роботи, а також розуміння предмета і студента це поза межами слів.

Образ мого навчання і взаємодії з викладачами: тобі ставлять високу планку, ти розумієш, що тобі буде тяжко стрибнути над нею. Але розганяєшся. І відчуваєш, що в тебе вірять. Вірять, що ти зможеш. Тебе вже підготували. Зробити те, що ніколи не робив до цього. Через розуміння цього ти сам починаєш вірити в це. І летиш над планкою.

Дякую за все.